

3. Вахрушина М.А., Малиновская Н.В. Корпоративная отчётность: новые требования и направления развития / М.А. Вахрушина, Н.В. Малиновская // Международный бухгалтерский учет. – 2014. – №16 (310). – С.2-8.
4. Калабихина И.Е., Волошин Д.А., Досиков В.С. Интегрированная отчётность как новый уровень развития корпоративной отчётности / И.Е. Калабихина, Д.А. Волошин, В.С. Досиков // Международный бухгалтерский учёт. – 2015. – №31. – С.47-57.
5. URL: [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <https://ir.org.ru/> – Дата доступа: 27.10.2017.
6. URL: [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <https://www.seminar-go.ru/materials/ar5/13-KPMG.pdf>. – Дата доступа: 27.10.2017.
7. Международные основы интегрированной отчётности URL: [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <https://www.theiirc.org/wp-content/uploads/2013/12/13-12-08-THE-INTERNATION-AL-IR-FRAMEWORK-2-1.pdf>. – Дата доступа: 27.10.2017.

Глухова В.І.

кандидат економічних наук, доцент

Наумчик А.Б.

магістр

Кременчуцький національний університет імені Михайла Остроградського
м. Кременчук, Україна

ІНФОРМАТИВНІСТЬ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ УКРАЇНСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ

Фінансова звітність є формою представлення інформації про основні результати діяльності підприємства у ретроспективі. Адаптація Національних стандартів бухгалтерського обліку до вимог Міжнародних стандартів забезпечило певним чином відповідність змісту та структури основних звітів, які складаються українськими підприємствами, характеристикам звітів зарубіжних підприємств. Застосування Міжнародних стандартів фінансової звітності забезпечує ряд переваг: по-перше, звітність складається відповідно до правил, які забезпечують її розуміння, в тому числі зарубіжними користувачами; по-друге, зміни звітності супроводжуються розвитком методів аналізу, що забезпечує і їх уніфікацію до практики зарубіжних корпорацій. Це дозволило підвищити рівень інформаційного забезпечення запитів зовнішніх стейкхолдерів у формуванні цілісних та достовірних даних про діяльність українських підприємств. Однак певні зміни, які стосуються змісту фінансових звітів та потребують удосконалення нормативно-правової бази, зміни якої продовжують відбуватись.

Питання виконання формами фінансової звітності основного призначення та реалізації основних принципів досить активно досліджують українськими вченими, зокрема, в працях [1, 2, 4, 5]. Окреме важливе питання це визначення фінансового результату діяльності підприємства за даними звітності. Актуальність окреслених завдань зберігається і в даний час, оскільки навіть після змін нормативно-правової бази, окремі питання залишились невирішеними.

Відповідно важливим завданням є виокремлення проблем у реалізації основних принципів складання фінансових звітів на українських підприємствах, які стосуються якості поданої інформації вимогам управління.

Призначенням фінансової звітності є формування ретроспективної інформації про стан активів, їх формування та використання. Порівняння структури та змісту основних фінансових звітів українських та зарубіжних підприємств демонструє певну принципову відмінність: звіти зарубіжних корпорацій є невеликі та подають інформацію у агрегованому

вигляді, виключно основну. Її деталізація та конкретизація здійснюється шляхом підготовки пояснювальних річних звітів, які забезпечують всю необхідну інформацію із використанням наочних форм представлення та оцінкою перспективних тенденцій.

Зміни, які відбулись у змісті та складі фінансової звітності впродовж останніх років в Україні, певною мірою покращили можливості виконання цих завдань. Так, підвищився рівень деталізації інформації у розрізі окремих статей, як необоротних, так і оборотних активів. Активи чітко вибудовані відповідно до принципу: від найменш ліквідних активів та найбільш ліквідних.

І все ж таки окремі проблеми залишились. Певні рядки балансу, незважаючи на їх виокремлення не містять інформації, а це означає, що ці активи потребують, перш за все, організації обліку. Оскільки основою для заповнення відповідної інформації у фінансовій звітності є дані обліку, то прогалини у даних основних форм звітності свідчить про фрагментарність обліку за окремими ділянками. Не можна вважати достовірною інформацію про нематеріальні активи: по-перше, у зв'язку з відсутністю об'єктивних методів їх оцінки; по-друге, відсутністю розуміння їх значимості для розвитку сучасного підприємства. Окремо у балансі виокремлено інформацію про наявний гудвіл, однак відсутність даних свідчить про те, що українські підприємства ще не мають досвіду проводити оцінку власного іміджу.

Ще одна проблема полягає у зміні представлення форми 5, яка при переході від табличної форми, знизилася рівень інформативності. Цей недолік потребує застосування зарубіжного досвіду розробки ряду додаткових звітів. На відміну від зарубіжних підприємств українські не оприлюднюють деталізованої пояснювальної записки, яка б забезпечувала комплексну економічну та іншу інформацію, представлену в аналітичній та описовій формі.

Інформація, яка подається у фінансовій звітності, має бути легкою для розуміння, розрахованою на однозначне тлумачення її користувачами, легко зчитуватись та надавати об'єктивну інформацію. Фінансова звітність в Україні для українських користувачів є зрозумілою, однак зовнішні користувачі потребують інформації не лише зрозумілою за формою представлення, а й за кількісними вимірниками. В умовах інфляції, проблему якої в Україні вирішити так і не в дається, зовнішні користувачі потребують переведення даних у інші валюти, а тому викривлення відбувається і при цьому.

Основою причиною такого стану речей є те, що процеси адаптації до міжнародних стандартів були частковими і у повній мірі не завершилися. Корпорації у сучасних умовах складають звітність і за національними, і за міжнародними стандартами. Облікові процедури, при цьому, організовані за національними стандартами. Вирішення цих проблем знаходиться у площині трансформації принципів бухгалтерського обліку у відповідності з вимогами міжнародних стандартів фінансової звітності.

Ще одна реальна проблема забезпечення прозорості інформації фінансових звітів є збереження непрозорих процедур ведення обліку, які зберігаються на українських підприємствах у зв'язку з існуванням тіньового сектора економіки.

Відповідно такі принципи складання фінансової звітності як принципи достовірності, точності, зіставності та інтерпретації інформації є важливими, однак значною мірою залежать від забезпечення прозорих та прогнозованих правил для розвитку бізнесу в цілому.

Без сумніву, зарубіжна практика у представленні інформації фінансової звітності є більш успішною, ніж вітчизняна, і саме вона може бути корисною для українських підприємств. Однак цей процес є складним та потребує удосконалення не лише обліково-аналітичних процедур на підприємствах, а й подальшого розвитку нормативно-правової бази і не лише складання звітності, а й організації обліку.

Список використаних джерел

1. Должанський А.М. Сучасні вимоги до фінансової звітності виробничих підприємств / Должанський А.М., Ференс Ж.І. // Науковий вісник НЛТУ України. – 2013. – Вип. 23.4, С. 201 – 216.
2. Камінська Т.Г. Наукові підходи до підвищення надійності звітності за МСФЗ [Електронний ресурс] / Камінська Т.Г. // Ефективна економіка. – 2015. – №11. – Режим доступу: <http://www.economy.nauka.com.ua/?op=1&z=4486>.
3. Касич А.О. Відмінності встановлення фінансового результату в бухгалтерському і податковому обліку / Касич А.О., Ткаченко І.В. // Актуальні проблеми економіки. – 2011. – № 2(116). – С. 185–191.
4. Касич А.О. Проблеми впровадження МСФЗ в Україні та шляхи їх вирішення / Касич А.О., Яковенко Я.Ю. // Облік і фінанси. – 2013. – № 1. – С.128–132.
5. Циган Р.М. Перспективи переходу України до міжнародних стандартів фінансової звітності / Циган Р.М., Кашуба І.В. // Вісник Житомирського державного технологічного університету. Серія: Економічні науки. – 2009. – №1(47). – С.145-147.

Гриценко О.І.

кандидат економічних наук, доцент

Навчально-науковий інститут бізнес-технологій

«Українська академія банківської справи» Сумського державного університету

м. Суми, Україна

ОСНОВНІ ТЕНДЕНЦІЇ ФОРМУВАННЯ В ОБЛІКУ ІНФОРМАЦІЇ ПРО ВИТРАТИ НА ЯКІСТЬ ОБСЛУГОВУВАННЯ

Соціальна орієнтація економіки України безпосередньо визначає стратегію та напрями реформування галузей народного господарства для повноцінного відтворення товарного виробництва продуктів та речей особистого споживання. Це має суттєве значення для досягнення мети суспільного виробництва, підняття добробуту та забезпечення попиту населення.

Стратегія соціально-економічного розвитку та розбудова економіки України вимагає більш рішучих дій в активізації товарно-грошових відносин, що має надзвичайно важливе значення для оновлення господарських зв'язків, стимулювання ініціативи підприємств, для більш вагомого впливу економічних факторів на виробництво та споживання. Фінансово-господарська діяльність суб'єктів господарювання шляхом безпосереднього впливу на товарне виробництво та споживання значною мірою повинна обумовлювати рівень забезпечення особистих потреб людей.

Економічна сутність категорії «витрат» різна з точки зору нормативних документів та літературних джерел. Національний стандарт бухгалтерського обліку П(С)БО 16 визначає витрати як зменшення економічних вигод у вигляді вибуття активів або збільшення зобов'язань, які призводять до зменшення власного капіталу (за винятком зменшення власного капіталу за рахунок його вилучення або розподілу власниками) [2].

В новому вираженні сутність витрат виражається не через їх економічну природу, а через наслідки операцій з активами та капіталом для фінансово – майнового стану підприємства.

Згідно з Методичних рекомендацій з формування складу витрат та порядку їх планування в торгівельній діяльності, затверджених наказом Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України, поточні витрати підприємства – це грошове відбиття